Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

mensam. ecce cornus sedens in culmine domus emissa
uoce clamauit. Qx ut audiuit carinus cepit intro
gare comilitones qs na erat q scirent qd dixisset cornus.
Iterū clamauit cornus. similiter et carinus introga
bat socios. qd nā diceret. Clamauit autē tertia uice cor
nus. Carinus ūo importune introgabat qs na seuerat qd
dixerit cornus. Videns autē sēs importunitate ei. qa
n quiescerat respondit ei. Ego scio qd dixerit cornus.
Cui dixit carinus. Dic in. et esto dns omis subie mee.
At ei. hoc dixit cornus. ut ult n sis diaconus. Qd ut
audiuit carinus subito tremefactus cecidit. et ā am
plius n e locutus. Tollentes autē posuerunt eū in ges
tatorio et deposuerunt in domū sua. Mane ūo ualde
diluculo. tradidit spm. Hoc audientes clerici omis. ia
n fuit q ei maliquo resistere. Vxor autē carini cū
esset fidelis et timens dm. omne substantia sua atq:
marito suo tradidit sēo epiphanio ama ut daret pau
pib: et ipa ordinata diaconissa. et iam ab infir
mitate saluata nā et manus et latus fuerant at
tracta seruiuit dno et pauprib: omib: diebus uite sue.
Habebat autē et hanc grām adeo concessam sēs epip
hanius scilicet quodo sacra mysteria celebrabat inde
bat uisione quādo ueniente sup se et sup sem al
tare. Quadā die cū orasset. n uidit qd solitus erat.
Vnde ualde constantis cepit flere. Conuersus ūo ad sinis
tram partē uidit diacon faciem q tenebat sacrum
ministrum esse ipsam. Tollens autē sēs ministrū dema
nu ei. tradidit alio diacono. illi ūo iussit egredi foras.
Et precepit. ut absq: communione remaneret. Tunc re
tate rata oratione: statim apparuit grā spe sci.
Egrediente autē sēo ab ecclā. introgauit diaconem il
lum. que esset ei culpa. Dixit ūo qma illa nocte cū
uxore sua dormierat. Hoc ut audiuit sēs constituit
ut ultra iam n ordinaret pbrm nec diaconū. q uxo
rem haberet. Monachos ūo et religiosos quoq: uxores
defuncte fuerant ipsos ordinabat. Et uidebat ecclā
ornata desciis uiris quasi sponsa x marime ascis sa
cerdotib et asēo patre epiphanio x pontifice usq: huc.
Iohs scripsit. Iste iohs fuit sarracenus ille q cū uoluis
sent ferire sem. aperuit e oculus ei. q monachus factus
mansit cum eo.

Cum autē uenisset ad mortem iohs. uocans ad
se pollinum diaconū. dixit ei. Ego filii pol
lini uia gradior qua nullus mortalium pertire po
test. Tu ūo noli negligere set uita sci patris nri epip
hanii diligenter attende. instanter sēbe mi
te pterat. Et cū ad salutē multos uinta
ri uolentium. Ego autē ut potui qd uidi ocu
lis meis pham experientia. audiui etā apsec
tissimis uiris qui cū eo ante me fuerunt desēp
si. Qdē ūo et thesaurū in quo hec scripserat et dedit
eis. Et iussit s uocari sem epiphanium. et questia
benedictione ait ei. Pater epiphani pone man
tuas sup oculos meos. Et cū posuisset statim io
hannes reddidit spm. Constantius ualde sēs
epiphanii demorte ei amarissime fleuit peo qa
minus dilexerat eum. Proficiebat autē
x fides. puerita beati epiphanii. et pdicatione
ei uirtu ut ia cepit eos ecclā. Cogitabat ūo q
m ea ampliare et fructorem facere. si n habebat
uin. hec autē eo cogitante angls dni pnisum ap
parens ofortauit dicq: ei. Qd cogitans absq:
dilatione incipe. qa ds e q pficiet. Tuc magno
repletus e gaudio deprissione diuina cepit
edificare ecclām.

Quidam ceps qdā nobilis et ualde diues no
mine dracon. habebat filiū uocabulo dra
con. q habebat dextrū latus aridum cū pede
et manu. Cui nullus medicorū potuit aliqua
medela tribuere. Vn pater ei in magno erat me
rore: Quadā die dū sederet dracon cū aliis no
bilib: uiris. adhuc omis pagani sedebat cū eis
et minor dracon. q erat infirmus. Et autē pre
teriit peinde locū beatus epiphani. pedens
adorauit omis. Illi ūo ut pagani et nescientes
dm. irridentes et multis iniuriis eū afficien
tes exprobrauerunt. Ipse autē patiens ferens
omia. accessit ūo sedebant et apphensa manu
minoris draconis qua habebat debilem ele
uauit eū dicens. Dracon. dracon. in nomine
x mei crucifixi surge et esto sanus. ab infir
mitate tua. Continuo ūo surgens stetit in me
dio et sanus. Omis autē stupefacti s in hoc fac
to. s timor et tremor apphendit draconem.
patrē draconis q sanus fuerat. ita ut in lecto
portarent eū in domū sua. Vxor autē ei curres
cecidit ad pedes beati epiphanii. obsecrans ut
dignaretur uenire in domū suā. et curaret ui
rum suū. Ipse ūo ut erat mitis et patiens abiit
cū ea. et facta oratione continuo sanauit eum.